

ΕΤΟΣ V. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1877 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΑΡΙΘ. 120.

Συνδρ. έτησια 'Αθηνων Δρ 1.—
 » » » 'Επαρχιων » 1.20
 » » » 'Εξωτερικου » 2.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 'Εν οδῳ 'Ερμου αριθ. 79.

Εις ουδένα, εκτός των τακτικῶν αὐτῆς
 ανταποκριτῶν, εἰλεται ἡ 'Εφημερίς
 των «Παιδων» ἀνευ προληρωμῆς.

ΓΑΙΩΛΟΓΙΚΑ.

(Ἰδὲ προηγούμενον ἀριθ.)

Ατ. 'Αζωϊκά, εἰτε πρωτογενῆ στρώματα.

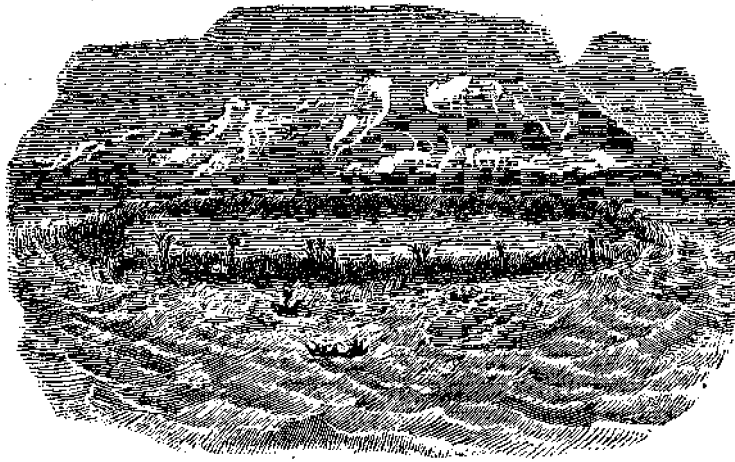
ΓΡΑΝΙΤΗΣ.

'Εάν οἱ μικροὶ μῶς ἀναγνώσται λάβωσιν ἀνά
 χείρας τὸ φυλλάδιον τοῦ παρελθόντος μηνὸς
 καὶ κυττάξω-
 σιν εἰς τὴν εἰ-
 κόνα, ἣτις εἶ-
 ναι εἰς τὴν πρῶ-
 την σελίδα, θὰ
 ἴδωσιν, ὅτι τὴν
 κατωτάτην
 βαθμίδα τῶν
 στρωμάτων, τὰ
 ὁποῖα ἀποτε-
 λοῦσι τὸν φλοι-
 ον τῆς γῆς, κα-
 τέχει ὁ γρανί-
 τῆς.

Ὁ Γρανίτης
 ἀνήκει εἰς τὴν
 τάξιν τῶν πυ-
 ρογενῶν πετρω-
 μάτων, καὶ σχη-
 ματίζεται ἐκ τῆς
 ὕλης τῶν ἄλλων, εἰς τινα ὁμοῦ μέρη ἕνεκα
 ὑπογείων αἰτιῶν, ὡς λ. χ. σεισμῶν, ἀνοψῶθη
 ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας καὶ ἐσχημάτισεν ὑψη-
 λὰ ὄρη καὶ σειρὰς ὄλων ὄρεων, εἰς ἄλλα δὲ μέρη
 διεσπείρεται ὡς φλέψ εἰς ἄλλα πετρώματα καὶ
 καλύπτει αὐτά.

Τινὲς ἐκ τῶν σειρῶν τῶν ὄρων τῆς 'Αγγλίας
 καὶ 'Ιρλανδίας, αἱ ὕψηλαι γαίαι τῆς Σκωτίας,
 αἱ 'Αλπεις καὶ τὰ Πυρρηναία ἐν Εὐρώπῃ, τὰ τῆς
 'Αβυσσινίας ἐν 'Αφρικῇ, καὶ αἱ 'Ανδεῖς ἐν τῇ
 Νοτίῳ 'Αμερικῇ συνίστανται ἐκ καθαροῦ γρα-
 νίτου.

Συστατικὸν Γρανίτου. Ἰὸ γρανίτης συνί-
 σταται ἐκ τριῶν κυρίως συστατικῶν,

Νῆσος κοράλλιος.

(Ἰδὲ φύλλον π. μ. 'Ιουνίου).

1) Ἐκ Κορ-
 ἀρτζ εἰτε Σι-
 λικος, ὅστις εἶ-
 ναι οὐσία λευ-
 κή, βαλιστερῆ,
 συνισαμένη ἐξ
 ὀξυγώνου καὶ
 σιλικίου.

2) Ἐκ Φέσ-
 σπαρ, οὐσίας
 ἐπίσης κρυσ-
 λίνης, ἀλλὰ συ-
 νήθως ἀδιαφα-
 ροῦς, χρώμα-
 τος ροδίνου ἢ
 κιτρίνου· συνί-
 σταται δὲ καὶ
 αὕτη ἐκ σιλι-
 κίου καὶ πη-
 λῶδους τινὸς

οὐσίας μεμιγμένης μετὰ τινος ποσότητος ἀσβε-
 στοῦ καὶ ποτάσσης.

3) Ἐκ Μίλας, ἀργυροειδοῦς τινὸς βαλιστε-
 ρῆς οὐσίας, ἣτις εὐκόλως χωρίζεται εἰς λεπτὰ
 φύλλα ἢ πέταλα, καὶ συνίσταται κυρίως ἐκ
 πυρίτου καὶ πηλοῦ μεμιγμένον μετὰ μικρᾶς

ποσότητας μαγνησίας και οξειδίου σιδήρου.

Όπως του μαρμάρου έχομεν διαφόρους παραλλαγές, ούτω και του γρανίτου' ούτω λ. χ. δ εὐρισκόμενος εἰς τὴν Σύννην τῆς Αἰγύπτου, καλεῖται *Sverlitz*, εἶναι δὲ χρώματος μελανοπού, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ποσότητος τοῦ οξειδίου τοῦ σιδήρου, ὅπερ ἐμπεριέχει. Ἄλλη παραλλαγή ὡς ἐκ τῆς μορφῆς τῆς, ἥτις φέρει στίγματα ὁμοία μὲ τὰ τῶν ὄψεων, ὀνομάζεται *ὄφροειδής* και ἄλλη *πορφυρεῖτης* ἕνεκα τοῦ κοκκινωποῦ εἶτε πορφυροῦ αὐτῆς χρώματος.

Ο ΑΣΕΛΦΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΗ.

Ἀνέκδοτον συγκινητικὸν και περιεργον περὶ τῆς Ἰσραὴλ ἱερατείας.
(ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ὑπὸ τῆς θεοποιουμένης M. X. K.

Κεφ. I.

Ἡ πόλις τῆς Σεβίλλης πρὸ 300 ἐτῶν ἦτον ἐπίσης ὄραία ὡς και τὴν σήμερον, οὕσα μία τῶν ὄραιότατων πόλεων τῆς Ἰσπανίας. Τὸ εὐρὸ και ἡ συχὸν ρεῦμα τοῦ Γουαδελουεβέρα ποταμοῦ ἔρρεε μεγαλοπρεπῶς διὰ μέσου αὐτῆς, ὑπεράνω δὲ ὄρειων κήπων και δενδράων ὑψοῦντο οἱ χρυσοὶ δόμοι και οἱ στερεοὶ πύργοι αὐτῆς; ἐνθ' εἰς τὰς εὐρυχώρους αὐτῆς πλατείας τὸ θέαμα τοῦ ἀεικινήτου πλήθους ἦτο ἀπαράμιλλον. Ἐπὶ τῶν ὄραιότατων τούτων πλατειῶν ἴσταντο αἱ οἰκίαι τῶν πλουσίων και εὐγενῶν, τῶν πρέσβεων και τῶν ἐν ὑψηλοῖς ἀξιώμασι, παρὰ τὰς θύρας δὲ τούτων τῶν μεγάρων ἐφαίνοντο συνηθροισμένοι πολυπληθεῖς ἱκέται, φίλοι και ξένοι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, πλὴν τῆς μεσημβρίας, ὅτε ἄκρα ἡσυχία κατέιχεν ὁλόκληρον τὴν πόλιν και οὐδεὶς ἐξῆρχετο τῆς οἰκίας του ἕνεκα τοῦ καύσανος τοῦ ἡλίου.

Μία μόνη οἰκία καθ' ὅλην ταύτην τὴν μεγάλην πλατείαν ἔμενε κλειστή και ἡσυχος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας; οὐδὲ ἐφαίνοντο ἱκέται ἢ ξένοι ζητοῦντες εἰσοδὸν εἰς τὰς θύρας τῆς. Ἄν και ἦτο ἐκ τῶν πολυτελεστάτων οἰκιῶν τῆς Σεβίλλης, οὐδέποτε ὁμοῦ αἱ εἰς αὐτὴν ὑποδοχαὶ ἦσαν μεγάλαι, τῶρα δὲ και αὐτοὶ οἱ ὄλγιοι αἰκετοὶ δὲν ἰσχύναζον πλέον ἐκεῖ, διότι ὁ κύριος αὐτῆς, Ἐμμανουὴλ δὲ Σίντρα, εὐρίσκατο ἐν μεγάλῃ θλίψει, και ἀπέιχεν ἀπὸ πᾶσαν συναναστροφὴν μετὰ τῶν φίλων και συμπολιτῶν του. Πρὸ ὀλίγου μόνον καιροῦ εἶχε λάβει τὴν εἰδησιν τοῦ θανάτου ἀμφοτέρων τῶν γονέων του, ἡ λύπη του ὁμοῦ δὲν προήρχετο τόσον ἐκ τούτου, ὅσον ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι οἱ γονεῖς του ἀπέθανον ἔξω τῆς Ἁγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἱστορία τῆς οἰκογενείας τοῦ και δὲ Σίντρα ἦτο πλήρης συμβάντων. Πολιτικὰ αἰτία εἶχον ἀναγκάσει αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ οἰκογενειακῶς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Ἰσπανίαν; ὅτε δ' Ἐμμανουὴλ και ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἰσαβέλλα ἦσαν ἐτι νήπια, και ν' ἀποκατασταθῇ εἰς μικρὸν τι χωρίον τῆς Ἑλβετίας. Ἀπὸ τῆς ἀπλῆς και μεμονωμένης ταύτης ζωῆς; ὁ Ἐμμανουὴλ ἀπεμακρόνηθαι παιδίον ἐτεῶν, ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὑπὸ τὴν εὐμενῆ κηδεμονίαν τοῦ Ἁδὸν Ἰωάννου δὲ Βαράντζα, παλαιοῦ και πιστοῦ φίλου τοῦ πατρὸς του. Ὁ δὲ Βαράντζας ἦτο πλούσιος τις ἔμπορος τῆς Σεβίλλης ὅστις εἶχε χάσει τὴν σύζυγόν του' ἐπιθυμῶν δὲ νὰ εὕρῃ κατάλληλον σύντροφον διὰ τὸν μονογενῆ του υἱόν; ἔγραψε πρὸς τὸν ἐξόριστον φίλον του προσφέρων τὴν θέσιν ταύτην εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ; ὑποσχεθεὶς νὰ ἀναθρέψῃ αὐτὸν ὡς υἱόν του; και νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ, ὅταν φθάσῃ εἰς προσήκουσαν ἡλικίαν. Ἡ πρότασις εὖρε θερμὴν ὑποδοχὴν; ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ ἠλλαξε τὴν ἀπλὴν ζωὴν του διὰ τὴν πολυτελεστέραν και ὑψηλοτέραν τῶν ἀριστοκρατικῶν τάξεων τῆς Σεβίλλης.

Ὁ Κωνσταντῖνος δὲ Βαράντζας ἠγάπα τὸν νέον του σύντροφον μὲ ὅλην τὴν θερμότητα τῆς ψυχῆς του; ἀμφοτέροι δ' ἔζων ὁμοῦ ὡς ἀδελφοὶ μὴ γνωρίζοντες εὐτυχίαν μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἕως τὴν ἡμέραν; καθ' ἣν ὁ Ἐμμανουὴλ ἀφῆκε τὴν φιλικὴν στέγην τοῦ εὐεργέτου του; διὰ νὰ πληρώσῃ ἐπικερδῆ τινα θέσιν; τὴν ὁποίαν ὁ δὲ Βαράντζας τῷ προσέφερεν. Πέντε ἔτη ἀργότερον; ὁ δὲ Βαράντζας ἀπέθανεν ἀφῆσας τὸ πλεῖστον μέρος τῆς μεγάλης αὐτοῦ περιουσίας εἰς τὸν υἱόν του; καλὸν δὲ μερίδιον και εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ. Ἡ κληρονομία αὐτῆ; ὁμοῦ μὲ τὰ κέρδη; τὰ ὅποια εἶχε συναΐξει; ἐδοθήθησαν τὸν Ἐμμανουὴλ νὰ ἐκπληρωσῇ τὰς δύο ἰσχυροτάτας αὐτοῦ ἐπιθυμίας; ὁλοκαθῆ; νὰ γείνη μέγας ἔμπορος; και νὰ ἀγοράσῃ παλάτιον εἰς τὸ ἀριστοκρατικώτατον μέρος τῆς Σεβίλλης. Ἡ πολιτέλεια τῆς νέας του οἰκίας ἦτο μεγαλειτέρα παρ' ὅτι ἐχρειάζετο διὰ τὰς ἀνάγκας του; δὲν εὐχαριστεῖτο ὁμοῦ μὲ ὀλιγώτερον; και ἐνταῦθα διέτριβεν ἐν πολυτελεῖ μοναζίῳ ἀποφεύγων τὴν συναναστροφὴν τῶν γνωρίμων του; πλὴν τοῦ Κωνσταντῖνου; τὸν ὁποῖον ἠγάπα ἐνθέρμως και ὅστις ἦτο πιστὸς και εὐλικρινὴς φίλος. (ἀκολουθεῖ)

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἰωάννης ὁ ἐπονομασθεὶς χρυσοστόμος ἕνεκα τῆς γλυκύτητος και εὐφραδείας τῶν λόγων του;

είναι εἰς τῶν περιφανῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἐγεννήθη δὲ τὸ 347 μ. Χ. εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

Ὁ πατὴρ του ἀπέθανεν, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ἦτο εἰσέτι παιδίον· ἀλλ' ἡ μήτηρ του, καὶ τοὶ νεά, δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπανδρευθῆ πλέον, ἀλλ' ἀφιέρωσαν πᾶσαν αὐτῆς τὴν ζωὴν εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ μικροῦ τῆς Ἰωάννου, ὅστις ἐνωρὶς ἔδειξε σημεῖα μεγάλης εὐφυΐας· ἦτο δὲ γυνὴ φρόνιμος καὶ εὐσεβὴς, καὶ διὰ τῆς ἀγαθῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς εὐσεβείας, τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ.

Ἀφοῦ ἠλικιώθη ὁπωσοῦν, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐνοῆ, ὁ Ἰωάννης ἐτίθη ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Μελετίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο μαθητῆς τοῦ διακεκριμένου ῥητορικοῦ Λιβανίου, καὶ διεκρίθη μεταξὺ ὄλων τῶν συμαθητῶν του εἰς τὴν ῥητορικὴν. Κατόπιν ἐμαθήτευσεν παρά τινι Ἀνδραγαθῶ, ὅπου ἐσπούδασε τὴν Πλατωνικὴν φιλοσοφίαν· εἰς ἡλικίαν δὲ δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἀφιερῶθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἱερᾶς φιλολογίας ὑπὸ τὸν Καρτέσιον καὶ Διόδωρον.

Εἰς ἡλικίαν 21 ἔτους ἐπροχειρίσθη ἀναγνώστης εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλ' εὐθὺς· ἔπειτα ἀπεχώρησεν εἰς τὰ ὄρη, ὅπου διήλθε τέσσαρα ἔτη πλῆσιον γέροντός τινος ἐρημίτου, καὶ δύο ἕτερα κατὰ μόναν ἐντὸς σπηλαίου.

Ἀλλὰ καὶ τοὶ ἀπομακρυσμένος τοῦ κόσμου, δὲν ἔπαυσε νυχθημερὸν καταγιγόμενος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην τῆς Γραφῆς καὶ εἰς τὴν προσευχὴν.

Μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἐγένετο διάκονος, εἰς ἡλικίαν δὲ 35 ἢ 37 ἐτῶν ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος καὶ ἀμέσως ἤρχισε νὰ κηρύττῃ ἐναντίον τῆς δεισιδαιμονίας, ἰσωτικῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀμαρτιῶν, τὰς ὁποίας ἀδιακρίτως χριστιανοὶ καὶ εἰδωλολάτραι ἔπραττον, καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς πειθοῦς ἀφ' ἐνός, διὰ τῆς ἀγίας δ' αὐτοῦ ζωῆς ἀφ' ἑτέρου, εἰς διάστημα ἐνός ἔτους τόσῃν ἐπιρροὴν ἐξήσκησεν εἰς τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἔτρεχον σωρῆδόν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ ἀκούωσι τὰ κηρύγματα τῆς του.

Ὁ Ἰωάννης δ' Χρυσόστομος δὲν ἐδίδασκε μόνον κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἢ καὶ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν πολλάκις τὴν ἑβδομάδα, προτρέπων, ἐπιπλήττων καὶ ὁδηγῶν πάντας ἀνθρώπους πάσης τάξεως νὰ παραιτήσων τὸν κακὸν δρόμον των καὶ νὰ ὑπακούσων εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀφοῦ δὲ οὕτω πῶς ὑπερέτησε τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην ἐπὶ δώδεκα ἔτη, προσκληθεὶς μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὄλην του τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ ὄλην τὸν ζῆλον διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὄλην του τὴν ἀγάπην διὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀμαρτωλῶν· τοῦτου ἕνεκα, οὔτε αἱ βασιλικαὶ τιμαὶ, οὔτε τὸ ὄψηλόν του ἀξίωμα, οὔτε ἡ περικυκλοῦσα αὐτὸν λαμπρότης ἴσχυσαν νὰ μεταβάλωσι τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ζωὴν του.

Ὅπως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, οὕτω καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἀπλότητι καὶ δυνάμει του, ἀδιαφορῶν, ἀν τὰ κηρύγματα του ἤρεσκον ἢ ἀκήρεσκον εἰς τοὺς κραταιοὺς τῆς γῆς. Ἐστιγματίζε τὰς ἀμαρτίας τῆς αὐλῆς καὶ τὰς καταχρήσεις τοῦ κλήρου ὡς καὶ τὰς ἀμαρτίας καὶ παρεκτροπὰς τοῦ λαοῦ, (παρὰ τῷ ὅποιῳ μετ' οὐ πολὺ κατέστη λίαν ἀγαπητός), μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκρίνειαν καὶ αὐστηρότητα.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὁμῶς τῆς τοιαύτης ἀφόβου χριστιανικῆς διαγωγῆς του ἐσκανδάλισε καὶ παρώργισε τὴν πονηρὰν αὐτοκράτειραν Εὐδοξίαν καὶ τὸν διεφθαρμένον κληρὸν, καὶ ὅπως συνήθως συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἅπαντες οὗτοι συμφώνησαν νὰ τὸν καταστρέψωσιν.

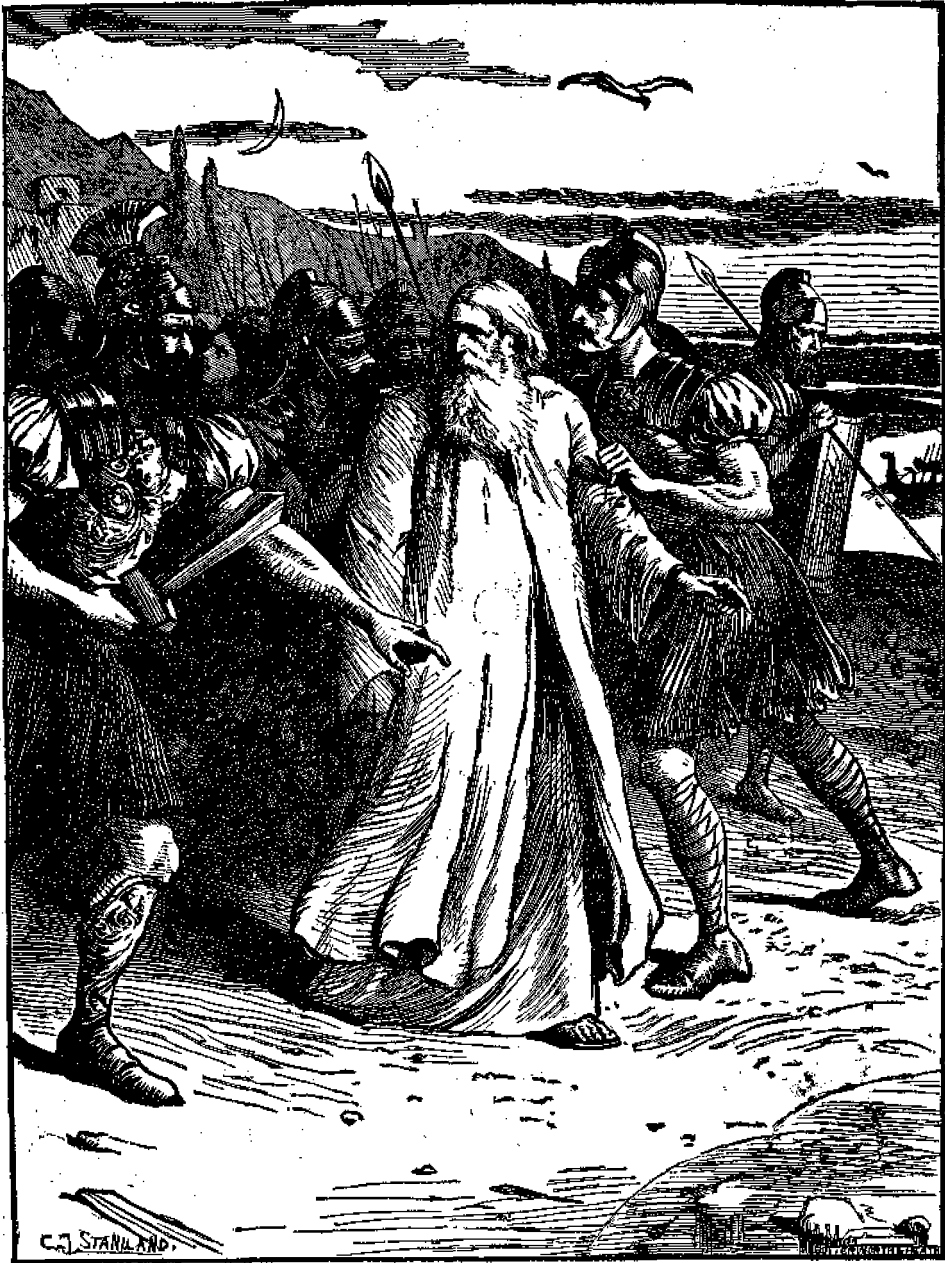
Διὰ νὰ περιβάλωσι δὲ τὴν κατ' αὐτοῦ λύσαν των με εὐλογοφανῆ τινὰ αἰτίαν καὶ νομιμότητα, συγκροτοῦσι Σύνοδον, ἐνώπιον τῆς ὁποίας τὸν ἐγκλοῦσι νὰ ἀπολογηθῆ διὰ 48 κατηγορίας! ἀλλ' ὁ Χρυσόστομος ἠρήθη νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τοιαύτης Συνόδου μὴ ἀναγνωρίζων αὐτὴν ἀρμόδιαν. Οἱ δὲ καλοὶ ἐκεῖνοι συνοδικοὶ τὸν καθήρεσαν τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος δι' ἀπέθειαν καὶ τὸν ἐξώρισαν εἰς λιμένα τινὰ τῆς Μικρῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ μόλις ἡ ἐξορία του ἐγνώσθη καὶ ἅπας ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἠγέρθη ὡς εἰς ἄνθρωπος καὶ ἀπήτησε παρὰ τῆς αὐτοκρατείας τὴν ἄμεσον ἐπιστροφὴν· αὐτὴ δὲ ἐντρομος ἐπεμφεν ἐπιταυτοῦ πλοῖον καὶ τὸν μετέφερεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐλθὼν καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἄμβωνα, ἐκήρυξε τὸν περίφημον ἐκείνου λόγον, ὅστις ἀρχεται μετὰ τὰς λέξεις, «Καὶ πάλιν Ἡρώδης μαινεταί, καὶ πάλιν χορεύει καὶ πάλιν ζητεῖ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου ἐπὶ πύργαις».

Δυστυχῶς οἱ ἐχθροὶ του ἐπὶ τέλος ὑπερέσχυσαν καὶ τὸν ἐπεμφαν ἐκ νέου εἰς ἐξορίαν, ὅπου ἕνεκα τῶν κακουχιῶν καὶ τῆς ἀπανθρωπίας

των διωκτών του ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 53 ἐτῶν.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἅγιος οὗτος πατὴρ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοιοῦτον τὸ τέλος του, ἐπισφραγίσας καὶ οὗτος διὰ τῆς ζωῆς του τὸ θεῖον λόγιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου, γράφοντος πρὸς

Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Χρυσοστόμου διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν 350 διδαχαὶ καὶ λόγοι, 630 ἑμίλια, 250 ἐπιστολαὶ, εἰς λόγος περὶ ἱερωσύνης, καὶ ἕτεραί τινες πραγματεῖαι περὶ μοναστικῆς βίου. Τινὰ τούτων θὰ σπουδάσουν ἢ

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀπαγόμενος εἰς ἔκασιν.

τὸν Τιμόθεον, «καὶ πᾶς δὲ ὁ θέλων νὰ ζῆ εὐσεβῶς κατὰ Χριστὸν θέλει διωθῆθαι, ἄνθρωποι δὲ πονηροὶ καὶ γόητες θέλουσι προκόπτει» (Τιμ. ζ' 8)

σπουδάζουν ἤδη πολλοὶ τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐγὼ δὲ συνιστῶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν βιβλιαρίων τι ἐπιγραφόμε-

μενον «Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου περί ἀνα-
γνώσεως τῶν Ἁγίων Γραφῶν.»

ΣΗΜ. Τὸν θέλοντα νὰ μᾶλλον πλεονεκτήσῃ περὶ τοῦ Ἰω-
άννου τοῦ Χρυσοστόμου παραπέμπωμεν εἰς τὸ φυλλάδιον
μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Λασκοράτου ἐκ τοῦ ἐγγλι-
κοῦ καὶ ἐκδοθὲν ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 1880, ἐξ ἧς ἠρῶνισθη-
μεν τὰ περισσότερα εἰς ἐνταῦθα βιογραφίας αὐτοῦ.

θανὸν νὰ νομίζωσιν ὅτι τὰ παιδιά, τὰ ὅποια
κατοικοῦν εἰς τὰς βορείους καὶ ψυχρὰς χώρας,
δὲν δύνανται νὰ διασκεδάσωσι κατὰ τὸν χει-
μῶνα, ὅταν ἡ γῆ ᾖ κεκαλυμμένη ὑπὸ χιό-
νος καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ λίμναι παγωμέναι·
δύναμαι ὁμῶς νὰ τοὺς βεβαιώσω, ὅτι τὸ πρᾶγ-
μα δὲν ἔχει οὕτω. Τὰ παιδιά εἰς τὰς χώρας

ΠΑΓΟΔΡΟΜΙΑ

(Ἰδε φύλλον Φεβρουαρίου 1870, καὶ Ἰουλίου 1874)

Πολλοὶ ἐκ τῶν μικρῶν μου ἀναγνώστων πι-

εἰνας ἔχουσι πολλὰς διασκεδάσεις, τὰς ὁποίας
οἱ κάτοικοι τῶν θερμῶν χωρῶν δὲν γνωρίζου-
σιν, ὡς δηλαδὴ, τὸ νὰ κτίζωσι φρούρια ἐκ χιό-

νος και να κάμνουν ψευδο-πόλεμον με σφαιρας εκ χιόνος, να γλιστρούν επί μικρών τινων άμαξών από μικρά ύψώματα, και άλλα τοιαύτα. Όχι μόνον δε διά τα παιδιά, αλλά και διά τους μεγαλειτέρους υπάρχουν ποικίλαι κατά τόν χειμώνα διασκεδάσεις, ως ή δι' έλκυθρων όχησις, όταν ή χιών ήναι πολλή και ξηρά' εις τοιαύτας περιστάσεις τά έλκυθρα αντικαθιστούν τάς τροχοφόρους άμάξας και οι άνθρωποι εύρισκουν πολλήν εύχαρίστησιν όχούμενοι επ' αυτών. Είναι δε τά έλκυθρα, ως γνωρίζουσιν οι μικροί μου αναγνώσται, άμαξαι άνοικται, όχουσαι άντι τροχών δύο καμπύλα ξύλα άνεστραμμένα; επί τών όποιων στηρίζεται τό σώμα της άμάξης.

Εκτός τούτου οι άνθρωποι διασκεδάζουν παζοδρομούντες επί της χιόνος διά της βοήθειας σανδάλιων κατεσκευασμένων εκ σύρματος, ίνα ό ποός μη βυθίζεται εις την χιόνα. Διά μέσου τούτων μακροί περίπατοι γίνονται εύκόλως και εύχαρίστως. Η κερία όμως διασκεδασίς είναι τό να γλιστρώνσιν επί παγωμένου ύδατος ποταμών, λιμνών, ή και αυτης τη; θαλάσσης, μεταχειριζόμενοι σανδάλια εκ σιδήρου, όπως φαίνονται εις την εν τη προηγουμένη σελίδι εικονογραφίαν. Τά σανδάλια ταύτα δένονται στερεώς διά λωρίων, ωστε να μη πίπτουν, ουδέ καν να κινούνται. Διά του μέσου τούτου, όλισθαίνουσι μετά θαυμασίας ταχύτητος επί του πάγου. Εις την Όλλανδίαν, τά σανδάλια ταύτα είναι εις χρήσιν πηρά πάσαις τάς τάξεσι της κοινωνίας, διότι τους δυσκολύνουν να διέρχωνται φαχώς τους πολλούς ποταμούς και διώρυγας, αιτινες διακλαδούνται καθ' όλην την χώραν. Εις άλλας βορείους χώρας, ή παγοδρομία θεωρείται μάλλον ως διασκέδασίς, πολλοί δε γίνονται τόσοσιν επιτηδέιοι εις αυτην, ωστε πολλάκις δύνανται να χορεύωσιν επί του πάγου με περισστέραν χάριν, παρ' όσον δύνανται εις τάς αϊθούσας των' άλλοι δε δύνανται να γράψωσιν επί του πάγου οιονδήποτε γράμματι, ή και να ίχνογραφώσιν οιασδήποτε μορφάς. Εις τάς μεγάλας πόλεις, όπου είναι δύσκολον οι άνθρωποι να πηγαίνωσιν εις ποταμούς ή λιμνας, κατασκευάζουσι μεγάλα κέρια, τών όποιων τό έδαφος είναι όλισθηρόν ως ό πάγος, και ένταύθα συναθροίζονται οι επιθυμούντες να διασκεδάσωσι διά της εύχαρίστου ταύτης άσκήσεως.

Ενταύθα εν Αθήναις ό βασιλεύς Γεώργιος έχει κατασκευάσει μέρος εκ ξηράς ασφάλτου, επί της οποίας παγοδρομεί, όσάκις ένθυμείται

τάς εν Δανία και άλλαχού επί του πάγου παγοδρομίας του!

Τό παιγνίδιον τούτο είναι επικίνδυνον και πολλοί άνθρωποι απολέσαντες την ισορροπίαν έπεσαν επί του πάγου και έμειναν νεκροί.

Όχι σπανίως κυρται τίθενται εις μικρά έλκυθρα και ώθούνται όπισθεν επί του πάγου υπό τινος κυρίου με πολλήν ταχύτητα και χάριν.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΝΑΡΙΟΝ ΤΟΥ

Νέος τις ζωγράφος εκατοίκει μόνος εις οικημά τι άνευ ουδενός φίλου ή συγγενούς εις τόν κόμον. Είχεν όμως καναρίον τι, τό όποιον ήτο πολύ ήμερον, και τό όποιον ήτο, καθώς αυτός έλεγε, τό μόνον πράγμα, υπερ υπερηγάπα επί της γης ταύτης. Όσάκις εξήρχετο εκλειε την θύραν του δωματίου του, άφίτων τό καναρίον έλευθερον έντός αυτου, εις δε την επιστροφήν του τό μικρόν πτηνόν επέτα πρός ύποδοχήν του, καθήμενον επί τών ώμων του, και προσβλέπων εις τό πρόσωπόν του με βλέμματα αγάπης. Δυστυχώς όμως, ό νέος όυτος έσχετίσθη με νέους τινάς κακοήθεις και διεστραμμένους, οιτινες τόν κατέπεισαν να ακολουθήση τάς όδους των και όλίγον κατ' όλίγον παρεσύρθη εις άμαρτίαν. Μίαν δε νύκτα εύρέθη εις την όδόν μεθύσμενος και έβλήθη εις την φυλακήν, όπου και διέτριψε δύο ήμέρας, έλευθερωθείς δε εκ της φυλακής έσπευσεν εις την οικίαν του καταβεβλημένος, άλλ' ουδέν πτηνόν ήτον εκεί να τόν ύποδεχθί. Περιβλέψας τριγύρω του δωματίου του, ειδεν επί τέλους μετά μεγάλης εκπλήξεως τό αγαπητόν του πτηνόν νεκρόν, κείμενον επί της τραπέζης με τους πόδας του εις τά άνω. Τό ταλαιπωρον ειχεν αποθανεί εκ της πίνης! διότι επεί δύο ήμέρας ουτε τροφή, ουτε ύδωρ τω ειχε δοθί!

Εις την θείαν εκείνην ό νέος εκλαυσεν ως μικρόν παιδίον, τω έφάνη δε ως να ώμίλει δι' αυτου πρός αυτον ό Θεός' όθεν πεσών επί τών γονάτων του, με τό πτηνόν εμπροσθέν του, προσπυχήθη όπως ουδέποτε ειχε προσευχηθί, ό Θεός διά του Ιησού Χριστου να συγχωρήση εις αυτον τάς άμαρτίας του και να τόν βοηθήση εις τό εξίς να ζήση συμφώνως με τό θέλημά του τό άγιον.

Την έσπέραν εκείνην λαβών μεθ' έαυτου τό νεκρόν καναρίνιον έπορεύθη πρός τό καπηλείον. Οι ψευδεις φίλοι του ήσαν εκεί, και εύθι προσέκαλυσαν αυτον εις τόν κύκλον των. Ουτος όμως εξαγαγών τό πτηνόν εκ του κόλπου του τό έθεσεν επί της παλάμης του, και ειπε, 'Ιδέ-

τε τὸ κανάριον τοῦτο, ἦτο τὸ μόνον ἀγαπητὸν πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ, ἢ δὲ μέθη μου τὸ ἐφένευσεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ μὲ ἔδωκε σωτήριον νοθεσίαν, καὶ ἐλπίζω ταπεινῶς ὅτι ἡ χάρις του θέλει μὲ φυλάξει ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποπέσω εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ ἴδιον ἀμάρτημα. Ὑγαινέστε!

Δὲν ὑπάρχουν ἄρα γε πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας, οἵτινες ὀδηγοῦνται εἰς κακοὺς δρόμους ὑπὸ κακῶν καὶ διεστραμμένων συντρόφων; Οἱ τοιοῦτοι ἂν δὲν ἔχουν κανάριόν τι, ὡς ὁ νέος τοῦ παρόντος διηγήματος, ἔχουσιν ὅμως γυνεὶς, οἵτινες τοὺς ἀγαπᾶσι περισσότερον τοῦ πτηνοῦ ἐκείνου, καὶ τοὺς ὁποίους ἡ κακὴ διαγωγή των φέρει βραδέως εἰς τὸν τάφον· ἄς ἐνθυμοῦνται αὐτοὺς καὶ ἄς παραιτήσων τὴν συντροφίαν τῶν κακῶν καὶ πονηρῶν συντρόφων των, πρὶν ἢ φέρῃ καὶ αὐτοὺς ἐν αἰσχύνῃ εἰς τὸν τάφον.

K.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ὑπάρχει ἀστὴρ τις ὀνομαζόμενος Περσεὺς, ὅστις ἀκτινοβολεῖ ἐπὶ δύο ἡμέρας ὡς ἀστὴρ δευτέρου μεγέθους. Αἰφνης ὅμως χάνει τὴν λαμπρότητάτου καὶ ἐντὸς τεσσάρων ὡρῶν κατανατᾷ ἀστὴρ τετάρτου μεγέθους, ἀλλὰ πάλιν ἐντὸς τριῶν ὡρῶν καὶ ἡμισείας ἀναλαμβάνει μέλλων ἐκ νέου νὰ γείνη ἡμιδρὸς καὶ ἀπολέσει τὸ φῶς του. Πολλοὶ Χριστιανοὶ ὁμοιάζουσι τὸν ἀστὴρα τοῦτον κατὰ τὸ εὐμετάβλητον.

— Ὁ μέγας κορυθὴς Γάσσος παρακινούμενος ποτε νὰ ἐκδικηθῇ ἄνθρωπον πολλαχῶς βλάψαντα αὐτὸν, ἀπεκρίθη, «Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἀφαιρέσω ἀπ' αὐτοῦ οὔτε τὴν περιουσίαν του, οὔτε τὴν ζωὴν του, οὔτε τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψίν του, ἀλλὰ μόνον τὴν πρὸς ἐμὲ κακὴν διάθεσίν του.»

— Ἡ πρόοδος τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ καθήκοντος ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἱεράς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης ἀποτελεῖ ὅ,τι σήμερον ὀνομάζεται ἀγαθοεργία.

— Αἱ προλήψεις τῆς ἀγνοίας δύνανται νὰ ἐξαλειφθῶσιν εὐκολώτερον, ἢ αἱ ἐκ τοῦ συμφέροντος, καθ' ὅτι αἱ μὲν πρῶται υἰοθετοῦνται τυφλῶς, αἱ δὲ τελευταῖαι προτιμῶνται καὶ ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἔχοντας αὐτάς καὶ ἐπομένως εἶναι ἀγαπητότεραι.

— Ἀνταπόδοσις, ἀντικατάστασις, χάρις, ἐξαγόρασις, ἀπώλεια μεγάλη καὶ σωτηρία μεγάλη μετὰ Σωτῆρος Θεοῦ, πάντα ταῦτα γίνονται πιστευτά, ὅταν ἀληθῶς συναίσθανθῇ τις τὴν πραγματικότητα τῆς ἀμαρτίας.

— Πάντοτε εὐρίσκομεν ἀναριθμήτους προφάσεις ὅπως ἀπολογηθῶμεν ὑπὲρ τῶν σφαλμάτων ἡμῶν καὶ αὐτῶν τῶν σπουδαιοτάτων καὶ βαρυτάτων. Ὅταν ὅμως μᾶς ἀδικήσῃ τις, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, ἡ προσβολὴ ἀμέσως γίνεται ἀσυγχώρητος.

— Οἱ χριστιανοὶ εἶναι ὡς ἄνθη διάφορα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κήπον, ἔχοντα ἐπ' αὐτῶν τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, τὴν ὁποίαν, ἅμα πνεύσῃ αὔρα τις, ρίπτουσιν εἰς τὰς ρίζας ἀλλήλων, καὶ οὕτω τρέφουσι καὶ τρέφονται συναλλήλως.

— Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Βραζιλίας ἐδώρησεν εἰς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν ἐνδυμασίαν, ὑφασμένην ἐκ τοῦ νήματος τῆς μεγάλης ἀράχνης τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν εἶναι πολὺ δυνατὴ, ἀλλ' ὅμως εἶναι ὠραία καὶ θαυμαστή.

Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΘΙΜΟΝ

(*Ρίψις ἁμαρτιῶν εἰς τὴν θάλασσαν.)

Ἄγγλος τις περιηγητὴς μᾶς περιγράφει περιεργὸν τινὰ σκηνὴν, τὴν ὁποίαν παρτήρησεν εἰς τὴν πόλιν Ὀδησσὸν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νέου ἔτους. Πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἱκανὸν πλῆθος ἐκ τῶν 50,000 ἢ 60,000 Ἰσραηλιτῶν κατοίκων τῆς Ὀδησοῦ ἐπορεύθη πρὸς τὸ παραθαλάσσιον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ρίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν τὰς ἀμαρτίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅπως ἀρχίσωσι μὲ καθαρὰν συνείδησιν καὶ ψυχὴν τὸ νέον ἔτος. Ἐστέκοντο δὲ κατὰ συνοδείας καὶ ἐπανελάμβανον προσευχάς, ἀναγινώσκοντες χωρῖα ἐκ τῶν Ψαλμῶν καὶ τοῦ Ἡσαίου, καὶ βλέποντες πρὸς τὴν θάλασσαν. Αἰσυνοδεῖαι αὐταὶ συνίσταντο ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐξ ἀκροατῶν, εἰς δὲ μόνος ἀνεγίνωσκεν ἕνιοτε τὸ καθῆκον τοῦτο ἐξεπληροῦτο ὑπὸ γραίας τινός. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, οἱ ἐκεῖ συνηθροισμένοι ἔστρεψαν τὸ μέσον τῆς τσέπης των πρὸς τὰ ἔξω, τινάζοντες αὐτὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, ἄλλοι δὲ μόνον ἔκαμον σχῆμά τι προσποιούμενοι ὅτι ἔρριπτον τι εἰς τὴν θάλασσαν! Οὕτως ἐτελείωσεν ἡ τελετὴ τῆς ρίψεως τῶν ἀμαρτιῶν εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ δὲ πεπλανημένα ἐκεῖνα πλῆθη ἐπέστρεψαν οἴκαδε ἄνευ ἁμαρτιῶν!!

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.

Ἐφθάσαμεν εὐτυχῶς ἤδη εἰς τὸ τέλος καὶ ἄλλου ἔτους. Μὲ τὸ παρὸν φύλλον ἡ μικρὰ μας ἐφημερίς κλείει δεκάετιαν ὄλην ἀπόφθου ἤρχισε

νά σὰς ἐπισκέπτεται κατὰ μῆνα εἰς τὰς οἰκίας σας. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν τῆς ἤρξεσε τακτικῶς καὶ εὐσταθῶς, ὥστε ἤδη ἀριθμεῖ πολλὰς χιλιάδας, κάμνουσα τὸν γύρον ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ κόσμου, προβαίνουσα πρὸς ἀντατολάς μὲν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, πρὸς Νότον μέχρι τῆς Αὐστραλίας, πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν Εὐρώπῃ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπικρατείας τῆς.

Ὁ συντάκτης τῆς κρίνει περιττὸν νὰ κάμῃ οἰανδήποτε σύστασιν περὶ αὐτῆς, διότι οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὴν δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ τούτου ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον νομίζει χρέος του νὰ εἴπῃ, εἶναι, ὅτι ὅπως μέχρι τοῦδε, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ προσπαθῆσῃ νὰ τὴν καταστήσῃ ἐλκυστικωτέραν καὶ ὠφελιμωτέραν εἰς τε τὰ τέκνα καὶ τοὺς γονεῖς, ἐλπίζει δὲ νὰ τὸ κατορθώσῃ διὰ τῆς ἀφιλοκερδοῦς βοήθειας καλῶν τινῶν κυριῶν, αἱ ὁποῖαι τῷ ὑπεσχέθησαν τὴν σύμπραξίν των.

Ἀλλὰ καὶ οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ καὶ φίλοι τῆς δύνανται νὰ συνεργήσωσι οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ μικροῦ τούτου φύλλου παρακινούντες καὶ ἄλλους νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ αὐτῆς.

Εὐχαριστῶν δὲ καὶ πάλιν τοὺς κατὰ τόπους φίλους καὶ ἀνταποκριτὰς τῆς ἐφ. τῶν Παίδων, καὶ πάντας τοὺς ὅπως ὅποτε ἐνδιαφερομένους ὅπερ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως αὐτῆς, ἀποχαιροῦμαι ὑμᾶς πάντας μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ σὰς ἐπανιδῆ καὶ πάλιν ὑγιεῖς κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους 4878.

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ, ἄς ἐξετάσωμεν πάντες ἑαυτοὺς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου οὕτως, ὥστε νὰ ἀρχίσωμεν τὸ νέον ἔτος μὲ καλλιτέρας ἀποφάσεις καὶ εἰς καλλιτέραν πνευματικὴν κατάστασιν εὐρισκόμενοι.

Ὁ συντάκτης

M. A. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ

Αἶνιγμα.

Πέλις ἀρχαία ἤμην τὸ πάλαι.
 Ἦμαζον τότε ὡς πολλὰ ἄλλα
 Πλὴν κατεστράφη καὶ ἤρειπῶθη,
 Ἐξηφανίσθη καὶ ἠρημώθη.
 Τὸ ὄνομά μου ἐσώθη μόνον.
 Διὰ τοσούτων μακρῶν αἰώνων.
 Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἰδοὺ σάφινω
 Νὰ καταστρέψῃς, καὶ σὲ προτείνω
 Χαρὶς δέλου νὰ ἀμφιβάλης,
 Τὴν κεφαλὴν μου νὰ ἀποβάλης,
 Κ' εὐθὺς θὰ μὲ ἴδῃς πρὸς θαυμασμόν σου
 Ἀποτελοῦντα ἐν τῶν μελῶν σου.

Ἄν δὲ καὶ τοῦτο κατατομήσῃς
 Ἐπ' ἄλλου μέλους νὰ με ζητήσῃς.
 Διχοτομήσας καὶ τοῦτο τέλος
 Θὰ ἴδῃς τώρα οὐχὶ ἐν μέλος,
 Ἄλλ' εἶδος ζώου πολὺ χρησίμου.
 Τοιαῦτα εἶν' ἡ περιγραφή μου.

A.Z.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος
 Ποιήσεις—Οἴσεις.

ΠΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1 Ποῖος ὁ τελικὸς σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου ;
- 2 Διὰ τίνας κυρίως ἐδημιουργήθη τὸ Σῶμα ;
- 3 Τί μέλλει νὰ γείνη ὁ κόσμος μετὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ θέλοντες νὰ πέμψωσι τὰς λύσεις τῶν ἐρωτηρητικῶν ἐρωτήσεων νὰ πράξωσι τοῦτο ἐντὺς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, διότι εἰς τὸ φύλλον τοῦ Φεβρουαρίου θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν βραβευθησομένων.

— Εἰς τοὺς ἑσσι ἤθελον κάμει 5 συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλει τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων θὰ στέλλεται ἐν φύλλον ὁμοειδῶν. Ὅστις ἤθελε κάμει 20 συνδρομητὰς θὰ λαμβάνῃ τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίδα δ' οἰκογενεῖας, ἐκδιδομένην καθ' ἑβδομάδα καὶ περιέχουσαν ποικίλην ὕλην χρησίμου καὶ ἐδ-χρίστου διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας. Ὁ Ἀσὴρ εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ὕλη τῶν ἤδη ἐκδιδομένων ἐν Ἐλλάδι ἐφημερίδων ἀριθμῶν 20 ἑκα ἔτη.

— Ὅστις ἤθελε κάμει 100 συνδρομητὰς θὰ λαμβάνῃ τὸ λεξικὸν τοῦ Σκαρλάτου ἢ ἄλλο τι βιβλίον ἴσης ἀξίας ὁμοειδῶν.

— Πᾶσα ἀνταπόκρισις ἀφορῶσα τὴν ἐφ. τῶν Παίδων καὶ τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς πρέπει νὰ στέλλεται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἐν ὄψ' Ἐρμου, ἀριθ. 79

— Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν πολλὰκις ἐκφραστοῦσαν ἐπιθυμίαν τῶν τε μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν καὶ ἄλλων, ἐδημοσιεύσωμεν εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον τὸ ὄρατον καὶ διδακτικὸν διήγημα «τῆς Κυρᾶ Καλῆς», ὅπερ ἐδημοσιεύθη ὡς ἐπιφυλλίς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων μὲ εἰκονογραφίας.

Τὸ φυλλάδιον τοῦτο θὰ ἦναι καλὸν πρωτοχρονιάτικον δῶρον εἰς τὰ παῖδιά, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ συνιστῶμεν εἰς πάντας.

— Ἐπίσης κατὰ τὰ τέλη Δεκεμβρίου θὰ ἦναι δημοσιεύμενον καὶ ἕτερον ὄρατον διήγημα διὰ παῖδιά «ὁ Χρῆστος καὶ τὸ παλαιὸν του ὄργανον.» καλὸν καὶ τοῦτο δῶρον κατὰ τὴν πρωτοχρονίαν.